

Sted har den praktiske Udførelse ved Haanden. Naar den høitagtede Justitsminister har bemærket, at Sindsfygeanstalten i Sylland ligger saa udsat for Vind og Kulde, at den behøver ikke saa lidt for at varme sig, saa er det fuldkommen rigtigt, men 6 Favne Brænde til at varme et enkelt Menneske med et Aar igjennem regner man i Almindelighed for høit, og ved Nedsættelsen af denne Bevilling er der betegnet en Ting, foruden en simpel Nedsættelse i Brændetilskuddet, den nemlig, at den Paagjældende ikke indenfor Stiftelsens Grændser kan faae Vaaning til Familie; man kan ikke i den Slags offentlige Bygninger indrømme Vaaning til Familier til mere end ganske faa Personer, som nødvendigtviis maae være der, og være der for længere Tid. Vil Bogholderen gifte sig, maa han enten holde sin Humsstand udenfor Anstalten, eller ogsaa maa han forlade den og en Anden træde i hans Sted. Det mere almindelige Spørgsmaal, som her foreligger, er, hvorvidt Kassereposten henfigtsmæssigt er forbundet med Bogholder- eller Forvalterposten. Der er stadigt fra Finantsudvalget, ligesom ogsaa fra Thingets Side, blevet gjort opmærksom paa, at det er et Misgreb, at stykke Kassereforretningerne ud paa den Maade, som her paatænkes; der behøves ved Sindsfygeanstalten kun en Kasserer for, hvad jeg vil kalde den lille Kasse, d. v. s. for en 100 Rd. om Ugen, en Kasse, som fyldes, forsaavidt den er udtømt, men heller ikke mere; alt Øvrigt kan anvises umiddelbart paa det Sted, hvor Pengene kræves for Statens Regning; Regningerne kunne blive betalte der, det er en Forvaltningsførelse, som kan indføres, saasnart Regjeringen vil det, og det vil være en Feil ikke at gjøre det. Naar man paalægger alle Vedkommende paa trykte Schemata, som udleveres dem fra Sindsfygeanstalten, at indgive deres Regninger dobbelt, af hvilke den ene bruges som Anvisning paa den Kasserer, der skal ubetale Beløbet, det kan være Amtstuen, Tolbinspecteuren eller Banken i Aarhus, og den anden, gjennemseet og noteret af Bogholderen, sendes umiddelbart herind til Revision; saa vilde man strax paa fersk Gjerning kunne gribe de flette Handlinger, der mulig maatte være gjorte. Saalænge man ikke tager

saadanne Forholdsregler, kommer man til at frygte for det, som den ærede Minister her tydelig frygtede for, at Forvalteren, der er den, der kjøber, skal kunne misbruge denne sin Stilling, naar han tillige var Kasserer, til at betale de høie Priser ud, hvortil han havde kjøbt; thi bagved ligger skjult den Tanke, at de maa skee dog ikke ere fuldt udbetalte, ellers var der ingen Fare; men Faren er endnu større, naar det er Bogholderen, der tillige er Kasserer; thi saa er der slet Ingen, der kjenner den hele Manøvre; Forvalteren kan maaskee modstaae, men Bogholderen kan fristes, naar han tillige er Kasserer; thi saa er der Ingen, som controllerer; ingen Regning bør af Kassereren kunne udbetales, forinden Bogholderen har seet den igjennem. Det, som laa i den høitærede Ministers Foredrag, at der meget hyppig og til tilfældige Tider paa Sindsfygeanstalten skulde kunne finde Indkassationer og Udbetalinger Sted, det behøver slet ikke at finde Sted; men skulde det alligevel være Tilfældet, at der kan være nogle saa saadanne, er der heller ingen Fare derved, thi naar Bogholderen er der, kan han jo modtage Regningerne og levere dem til Kassereren, naar denne kommer, medens Udbetalinger, naar det ikke er Smaaakatterier, der jo kunne besørges af Hvemsomhelst paa Contoivet, ikke bør foresalbe uden til reglementerede Tider; det staaer nemlig til enhver dygtig Forvalter at bestemme, hvor lang Tid der skal ligge imellem, at en Regning sendes og undersøges, og inden den betales; det skal staae til ham at fastsætte, naar Betalingstimen og Dagen skal være, der er ingen Vanstuelighed derved. Naar Bogholderen faaer en Regning paa den Maade, kan han, ifald Bestyrelsen paalægger det, have den i 24 Timer til Undersøgelse, forinden den bliver udbetalt, og det kan altsaa staae til ham at gjøre alle de Bemærkninger derved, som han vil. Naar disse Forholdsregler tages, saa vil man være sikret i enhver Henseende; er man forøvrigt ikke sikker paa Personerne, skulde der være Tvivlsmaal om dem, navnlig om Forvalteren, saaledes at man frygtede for at gjøre ham til Kasserer, skal man ikke have ham som Forvalter; en Forvalter, som man indenfor disse Grændser,